

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΕΒΥ

Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας

Ὁ Φραγκίσκος-Παύλος-Ιούλιος Γρεβύ ἐγεννήθη εἰς Mont-sous-Vaudrey τοῦ Γιοῦρα τῆς Γαλλίας τῆς 3/15 Αὐγούστου 1813. Παιδιάσας τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐν τῷ γυμνασίῳ Poligny, ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Παρίσι καὶ μετέσχε τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ιουλίου 1830, συναγωνισθεὶς μετὰ τῶν κυριευσάντων τὸν στρατῶνα τῆς Βαβυλώνας. Γενόμενος δικηγόρος, διεκρίθη μετὰ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος.

Τῷ 1848 ἐστάλη ἐπιτροπὸς τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ διαμερίσμα τῆς πατρίδος του ἐδεῖξε κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας του ἄκραν μετριοπάθειαν καὶ σύνεσιν, ἀπέφυγε μετὰ φροντίδος ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς διενέξεις τῶν κομμάτων, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν συντακτικὴν Συνέλευσιν πρῶτος μετὰ τῶν ὀκτὼ πληρεξουσίων τοῦ Γιοῦρα, συγκεντρώσας ἀπάσας σχεδὸν τὰς ψήφους, 65150.

Μέλος τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἀνέβη πολλάκις τὸ βῆμα καὶ διεκρίθη μετὰ τῶν ἐπιφανεστέρων ῥητόρων τῆς δημοκρατικῆς μερίδος· διατηρῶν θέσιν ὀλως ἀνεξάρτητον, ἀρκετὰ μακρὰν τῶν κοινωνιστῶν καὶ λιαν ἐγγὺς τοῦ Ὁρους, ἐψήφισεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προεδρείας τῆς δημοκρατίας συνέδεσε τὸ ὄνομα του μετὰ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 41, 43 καὶ 45, καθ' ἣν ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἀνέθετε τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς πολίτην φέροντα τὸν τίτλον Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐκλεγόμενον παρ' αὐτῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἐπὶ χρίνον ἀπροσδιόριστον καὶ ἀπολυόμενον τῆς ἐξουσίας του. Ἡ τροποποίησις αὕτη ἀπερρίφθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1848 διὰ ψήφων 643 κατὰ 153.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῇ 28/10 Δεκεμβρίου ὁ Γρεβύ ἐπολέμησε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος καὶ ἐκηρύχθη

ἐναντίος τῆς ἐκστρατείας τῆς Ῥώμης. Ὡς μέλος τῆς νομοθετικῆς Συνελεύσεως ἔμεινε πιστὸς εἰς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς του καὶ, χωρὶς νὰ συνταχθῇ μετὰ τοῦ Ὁρους, ὑπῆρξεν εἰς τῶν κυριωτέρων ἀντιπάλων τῆς συμπράξεως τῶν βασιλοφρόνων καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Προέδρου Ναπολέοντος, καὶ ἀνέστη κατὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος. Μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 28/10 Δεκεμβρίου 1852 ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς μέχρι τοῦ 1868, περιορισθεὶς εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἀποδυθεὶς καὶ αὖθις εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξετέθη ὡς δημοκρατικὸς υποψήφιος εἰς ἰδιαιτέραν ἐκλογὴν εἰς τὴν 6' περιφέρειαν τοῦ Γιοῦρα καὶ ἐξελέγη διὰ ψήφων 22,428 ἐπὶ 32,718 ψηφοφορησάντων· ἡ πλειονοψηφία αὕτη τριαύτην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ὥστε τὸ ἐπὶ ἔτος δὲν ἐτόλμησε νὰ ὑποδείξῃ κυβερνητικὸν υποψήφιον ὡς ἀντίπαλον τοῦ Γρεβύ, καὶ ἐξελέγη οὗτος διὰ ψήφων 41,952 ἐπὶ 18,419 ψηφοφορησάντων· ἡ μεγάλη ἀκροατὴ τοῦ ἀριθμοῦ ἀπὸ τῆς προτερῆς ἐκλογῆς ἐξηγεῖται ἐκ τῆς τροποποιήσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας.

Καὶ ἐν τῷ νομοθετικῷ σώματι ἐξηκολούθησε γενναίαν καὶ περωτισμένην ἀντιπροτίευσιν κατὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπεδοκίμασε τὸν γ' γλλογερμανικὸν πόλεμον. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 23/1 Σεπτεμβρίου ἀπέσχε τοῦ νὰ μετεβῇ εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1871 συνεπέρανε οὕτω τὸ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς πρόγραμμά του: «Ἡ Δημοκρατία παντοτε· ἡ εἰρήνη, χωρὶς νὰ παραλειφθῇ ἡ ἀνταποδοσις διὰ παντὸς προσφόρου μέσου». Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὡς πρῶτος πληρεξούσιος τοῦ Γιοῦρα διὰ ψήφων 52,678 καὶ ἐξελέγη ἅμα τῇ συντάξει τοῦ σώματος πρόεδρος αὐτῆς. Ἡ σταθερὰ καὶ ἀμερόληπτος διαγωγή του ἐν τῇ προεδρείᾳ, κατὰ τὰς τρικυμιώδεις συζητήσεις ὧν αὕτη ὑπῆρξε μάρτυς, τῷ περαιοῖσε μεγάλην ἐπιφρόνην ἐν τῇ Συνελεύσει, ὥς καὶ ἐπὶ Τίερ ἀκόμη ἐγένετο λόγος, ἂν ἐκεῖνος ἀπεσύρετο, νὰ ἐκλεχθῇ ὁ Γρεβύ.

Ἡ ἐκλογὴ του ὡς προέδρου τῆς

δημοκρατίας ἐθεωρεῖτο βεβαία, καὶ ἂν ἡ προεδρεία τοῦ στρατάρχου Μακ-Μαὼν ἔληγε κανονικῶς. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὑψιστον τῆς πατρίδος του ἀξίωμα ἀφελῆς καὶ ἀτάραχος, λυπούμενος μάλιστα ὅτι ἐν τοῖς Ἡ-λυαίοις δὲν δύναται νὰ ᾔηται κυριος, ὡς ἦτο ἐν τῷ οἴκῳ του, ὃν εἶχεν ἐκλέξει ἐγγὺς τοῦ νέου Θεάτρου ἐν ὁδῷ Saint-August χάριν τῆς ἡσυχίας.

Ὁ Γρεβύ εἶναι ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα· ἔχει τὴν ὄψιν αὐστηράν, τὰ χεῖλη λεπτά, λαμπροὺς μέλανας ὀφθαλμοὺς, τὴν φωνὴν διαυγῆ καὶ ἔντονον, χεῖρας ἐξαισίας, ὡσεὶ μαρμαρίνας.

Εἶναι φιλαναγνώστης· ἐγείρεται τὴν ἐβδόμην τῆς πρωίας καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸ γραφεῖον του, ἀφοῦ πῆε κύαθον ζωμοῦ, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὰς ἐφημερίδας, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων· λαμβάνει δέκα τέσσαρας ἐφημερίδας (πρόκειται περὶ τοῦ κ. Γρεβύ πρὶν γίνῃ πρόεδρος) καὶ ἀναγινώσκει πάσας, ὅχι μόνον τὰ πολιτικὰ ἄρθρα, ἀλλὰ καὶ τὰ διάφορα, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Δέχεται ἀπὸ τῆς ἐνάτης μέχρι τῆς ἐνδεκάτης τριάκοντα ἕως τεσσαράκοντα ἐπισκέψεις, ὧν τινες εἶναι, ἐννοεῖται, ἀφόρητοι. Μεταξὺ τῶν ἐπισκέψεων ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐξῆς. Κατ' ἔτος, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀρχαῖος τις φίλος τῆς εὐζωίας, σήμερον κατστραμμένος, παρουσιάζεται, δίδαι τὸ ἐπισκεπτήριόν του καὶ εἰσέρχεται.

«Κύριε Γρεβύ, λέγει τότε μετὰ συγκινήσεως, ἔρχομαι, ὡς καὶ πέρουσι, νὰ σὰς εὐχαριστήσω καὶ πάλιν, ὅτι κατωρθώσατε νὰ κλεισθῇ τὸ Κλισύ... Ἄνευ ὧν θὰ διτρήχομην εἰς αὐτὸ ὁλόκληρον τὴν ζωὴν μου, καὶ ἂν ποτε λάβετε ἀνάγκην πράγματός τινος...»

Ὁ κ. Γρεβύ μειδᾷ, λέγει λόγους τινὰς φιλοφρονητικοὺς, καὶ οὐδέποτε ἐφραντάσθη ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν παράδοξον αὐτὸν εὐγνώμονα εἶναι δὲ τὸ Κλισύ, ὡς γνωστόν, αἱ διὰ χρέη φυλακαί, καὶ εἰς τὸν κ. Γρεβύ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ κατάργησις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως διὰ χρέη.

Ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὸν περίπατον, καὶ ὅταν εὐρίσκαται εἰς Γιοῦρα ἡ κυριωτέρα διασκέδασίς του

εἶναι μακροὶ καὶ συνεχεῖς περίπατοι, καθ' οὓς ἀκολουθῶν τις αὐτὸν δὲν ἤθελε μείνει σφόδρα εὐχαριστημένος.

Οὐδέποτε σχεδὸν μεταβαίνει εἰς τὸ θέατρον.... Προτιμᾷ ν' ἀναγινώσκη κατ' ἐπανάληψιν τὸν Εὐριπίδην καὶ τὸν Σοφοκλῆ ἐν πρωτοτύπῳ.

Ἀληθὲς κύριος τοῦ ἐν Mont-sous-Vandrey κτήματος τοῦ προέδρου εἶναι ἡ κυρία Γρεβύ, ἥτις κατοικεῖ ἐν αὐτῷ ὅλον σχεδὸν τὸ ἔτος, καὶ εἰς αὐτὴν ὅπως οὐδὲν ἀφείλεται τὸ ὄνομα οἴκου τοῦ καλοῦ Θεοῦ, τὸ ὅποσον ἐδόθη παρὰ τῶν χωρικῶν τῶν πέριξ εἰς τὸ κτῆμα Γρεβύ.

Ἡ μόνη καὶ προσφιλέτης κόρη τοῦ προέδρου δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὰς ἄλλας κόρας τῆς ηλικίας τῆς. Ἀρκετὰ εὐειδὴς, λεπτή, ὑψηλή, μεγαλάρουνη, ἐνδύεται ἀνδρικά τρεῖς μῆνας τὸ ἔτος, θηρεύει ὡς ἄριστος θηρευτής, ἱππεύει, κυνηγᾷ σὺν ἄλλοις, συνδιαλέγεται οἰκείως μετὰ τῶν χωρικῶν, παρ' ὧν λατρεύεται, παρίσταται εἰς τοὺς γάμους καὶ εἰς τὸ βάπτισμα τῶν τέκνων τῶν, καὶ διανέμει αὐταῖς τὰ χρήματα, τὰ ὅποια οὐχὶ μετὰ κόπου πολλοῦ λαμβάνει παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς.

« Πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τι καὶ ἡ προῖξ μου », ἐλεγέ ποτε.

Ἡ δεσποινὶς Γρεβύ ἄγει ἡλικίαν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἔτων, καὶ ὅλινον μεριμνᾷ περὶ γάμου. Οἴκοι ἡ κόρη τοῦ προέδρου ἐργάζεται ἀδιαλείπτως. Το ὄμματόν της ἀναμνησκει τὸ τοῦ Φάουστ τάπητες ἐκ δορῶν ἀλωπέκων, τίγρεις, λεόντων· συλλογαὶ ὀπλῶν, μεταλλείων, ἀγγείων, εἰκόνων· παρὰ τὸ παράθυρον γραφεῖον ἐκ δρυὸς ἀντικρὺ κλειδοκύμβαλον· ἡ κλίνη μετὰ λευκῶν παραπετασμάτων καὶ πρὸ αὐτῆς τάπητες ἐκ δέρματος σὺν ἄλλοις.

Εὐρισκόμενος εἰς τὸ κτῆμά του ὁ κ. Γρεβύ ἀρέσκειται ἐνίοτε νὰ ἐπισκέπτεται τὸ μαγειρεῖν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπιδοκιμάζει· ἡ μάγειρος λέγουσα ὅτι « ὁ κύριος ἐρχεται νὰ τῆς ἀνακατώσῃταις κατσαρόλαις » ὁσάκις τολμήσῃ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν ἐστίαν, φεύγει ἀποφέρων ἐπὶ τῶν νώτων στίγμα πάχους, ἐδὲ κησιν τῆς κακῆς μαγείρου, τὸ ὅποσον ἀνακαλύπτων κραυγάζει, ὅτι δὲν θὰ πατήσῃ πλέον τὸν πόδα του

εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ τρεῖς τῇν ὑπόσχεται τοῦ ὀκτώ τοῦλάχιστον ἡμέρας.

Αἱ ἐσπερίδες δὲν παρατείνονται πέραν τῆς δεκάτης ἐν Mont-sous-Vandrey. Ὁ πρόεδρος δὲν δέχεται τὴν ἐβδόμην καὶ ἡμίσειαν μεταβαίνουσιν εἰς τὴν αἴθυσαν, ἡ κυρία καὶ ἡ δεσποινὶς καταγίνονται εἰς τὴν μουσικὴν, ἐνῶ ὁ πρόεδρος παίζει ζατρίκιον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλβέρτου ἢ τοῦ ἀνεψιοῦ του. Ἐν Σπάρτῃ δὲν διήρχοντο τὸν βίον ἡτυχότερον.

Ε. Σχ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ Τῇ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ ΕΚΘΕΣΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ *)

Ἐτέρᾳ βιομηχανία ἐπικρατεστέρας ἴσως σπουδαιότητος τῶν λοιπῶν, οὐχὶ διὰ τὴν ἑκτασιν αὐτῆς ἢ διὰ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς ἐνεργητικότητά, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιρροὴν ἣν ἐξήσκησε μέχρι τοῦδε καὶ παρ' ἡμῶν καὶ ἣν εὐποροῦσα καὶ προαγομένη δύναται νὰ ἐκασκήσῃ ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς προόδου τῶν λοιπῶν βιομηχανικῶν ἐργαστασίων, ἡ Μηχανουργία, παρ' ὅλῳ νὰ μὴ ἀντιπροσωπευθῇ οὐδαμῶς ἐν τῇ ἐκθέσει διότι εἰ καὶ ἐκ τῶν 9 ὑπαρχόντων παρ' ἡμῶν μηχανουργίων τρία τὰ σπουδαιότερα ἀναντιρρήτως τῶν λοιπῶν ἐπρόκειτο ν' ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἔργων ἀξίων τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, ἐνεκα τῶν ἐκτάκτων ὅμως περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας διετέλει ἡ πατρίς κατ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον στάδιον τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν, καὶ τὰ τρία τῶν ἐργαστασίων τούτων παρέστησαν τὰς ὑπὲρ τῶν ἐκθεμάτων αὐτῶν ἐργασίας ὑποχωρήσαντα εἰς ἐργασίας ἄλλας ὅπως ἀντιθέτους τῶν συνήθων αὐτῶν εἰσωνικῶν ἐργῶν, μολὶς δὲ καὶ λίαν βραδέως τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ μηχανουργεῖον τοῦ κ. Γ. Βασιλειάδου κατεῖρθη ν' ἀντιπροσωπευθῇ δι' ἐνὸς καὶ μόνου ἀξιολόγου ἔργου λίαν εὐπρεπῶς ἐκτεθέντος τῇ φιλοτίμῳ φροντίδι τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Βασιλειάδου, δι' ὃ καὶ ἐβραβεύθη διὰ χαλκοῦ μεταλλίου.

Βεβαίως ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν ἐν τῷ διαμερίσματι τῶν μηχανῶν δὲν ἦτο δυνατόν, καὶ ἂν ἅπαντα τὰ ἡμέτερα μηχανουργεῖα ἀντιπροσωπεύοντο, νὰ καταλάβῃ θέσιν τινὰ διακεκριμένην ἀπέναντι τοῦ ἀληθῶς καταπληκτικοῦ ἐκείνου στρατοπέδου χιλιᾶδων μηχαν-

*) Συνέχεια καὶ τέλος.

ῶν ὅπερ ἀποτελεῖ ἴσως τὸ ἐπαγωγότερον καὶ διδασκικώτατον ἄμα θέαμα ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἐκθέσει καὶ ὅπερ ἐκπληττον τὸν θεατὴν διὰ τῆς εὐρύτητος τοῦ μεγάλειου του, περιλαμβάναντα τὰ πειστήρια, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ μεγάλειου τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λαῶν.

Τῶν ἡμετέρων μηχανουργειῶν τὰ προϊόντα δὲν ἠδύναντο ἀναντιρρήτως νὰ καθέξωσι θέσιν τινὰ παρὰ τὰ ἔργα τῶν ἄλλων κρατῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀντιπροσωπεύει καὶ ἐν βῆμα πρὸς τὴν πρόδον, διότι ἐπιστοποιεῖ ἡ μίαν ἐφεύρεσιν ἢ μίαν νέαν βελτίωσιν δι' ὧν ἐτι εὐχερέστερον κατορθοῦται ἡ ὑποταγὴ τῶν ἀπροσώπων τῆς φύσεως δυνάμεων καὶ τῆς ἐμφύχου ὕλης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου· ἠδύναντο ὅμως νὰ χρησιμεύσωσι καὶ δι' ἡμᾶς ὡς ἄλλα πειστήρια, ὅτι ἡ Ἑλλὰς μικρὰ καὶ νήπιον ἀσθενὲς, ἐν τῇ βιομηχανίᾳ μόλις δεκατίζον, δὲν παραγνωρίζει τὸ κράτος τῆς μεγαλουργοῦ τῶν μηχανῶν δυνάμει καὶ νὰ ὑποδείξωσιν ὅτι οἱ σήμερον ἀσθενεῖς βηματισμοὶ δύνανται ἀνδρῶμενοι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς προόδου τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐν ἐλλείψει ἐπομένως πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐν ἐλλείψει ἐπομένως πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐν ἐλλείψει ἐπομένως πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἡμετέρα ὅμως καλλιτεχνία δύναται νὰ θεωρηθῇ εὐλόγως ὡς αὐστηρότερον τοῦ θέοντος κριθείσα, εἰ καὶ ἡ αὐστηρότης αὕτη εἶχε λησθῇ ὡς γενικὸν δι' ἅπαντα τὰ κράτη μέτρον· διότι ἐκ τῶν 161 βραβείων ἅτινα ἀπενεμήθησαν τῇ Ζωγραφικῇ καὶ τῶν 78 ἅτινα ἀπενεμήθησαν τῇ Γλυπτικῇ, ἡ μὲν γαλλικὴ καλλιτεχνία ἐλάβεν 74 ἐν τῇ Ζωγραφικῇ καὶ 46 ἐν τῇ Γλυπτικῇ, ἅπαντες δὲ οἱ τῶν λοιπῶν κρατῶν καλλιτέχναι ἐλάβον 87 ἐν τῇ Ζωγραφικῇ καὶ 32 ἐν τῇ Γλυπτικῇ. Ἐκ τῶν ἀπονεμηθέντων τῇ καλλιτεχνίᾳ βραβείων ἐν καὶ μόνον ἀπενεμήθη ἡμῶν ἀντί τῶν ἀπενεμηθέντων τῷ 1873 καὶ ἐνὸς ἐπίσης τῷ 1867, ἐνῶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει τινὰ τῶν καλλιτεχνικῶν ἡμῶν ἐργῶν, παρὰ τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἄλλων κρατῶν, δὲν κατεῖχον θέσιν ταπεινὴν καὶ ἀρισταμέλην.

Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ἐκθεσις, ἡ μᾶλλον τὸ ἡμέτερον διαμερίσμα εἶχε σπουδαιότατον μειονέκτημα. Ἡ διακόσμησις αὐτοῦ ἦτο ὅπως πενιχρὰ καὶ γυμνὴ πάσης φιλοκαλίας. Βεβαίως δὲν ἠδύναντο ν' ἀξιώσῃ τις νὰ εὕρῃ ἐν τῷ ἐλληνικῷ διαμερίσματι τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πολυτέλειαν τοῦ στολισμοῦ ἣν ἀπῆντα εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν πλεί-